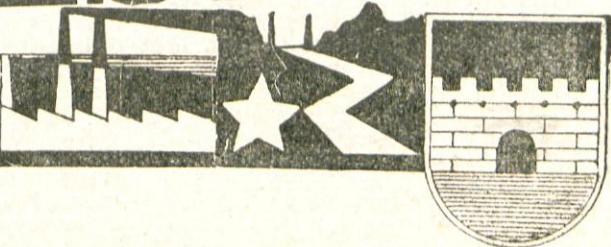

TRŽIŠKI VESTNIK

LETO V.

TRŽIČ, 1. JUNIJA 1956

ST. 10

Tri štafete se ponesle naše čestitke maršalu Titu

Vsako leto se pred rojstnim dnevom našega maršala Tita še posebno zganajo srca vseh Jugoslovancev, prepolna prave ljubezni do svojega velikega voditelja v času boja za osvoboditev in v času socialistične graditve nove Jugoslavije. Rada pa bi ob tej priložnosti naša srca vidno izrazila ta svoja čustva, rada bi ljubljenu maršalu sporočila, kaj čutijo do njega, hkrati pa mu sporočila tudi svoje želje za njegovo zdravje in dolgo življenje. Zato v vseh krajih naše domovine organiziramo štafete, ki naj ponesejo maršalu Titu naša srčna voščila. V tem seveda tudi Tržičani ne zaostajamo za drugimi kraji: kar tri štafete je letos poslalo prebivalstvo naše občine s pozdravnimi pismi tovarišu Titu za njegov 64. rojstni dan.

Prvi so organizirali svojo štafeto najmlajši občani, pionirji vseh šol v občini. S pristrčno prizadevnostjo so se pripravili na ta praznični dogodek tako tisti, ki so štafetno palico nosili, kakor tudi tisti, ki so sodelovali pri predaji štafetne palice na Trgu svobode. Ob predaji štafetne palice so se pionirji letos še posebno izkazali. Naučili so se za to slavnost vrsto

deklamacij in recitacij, pevski zbor nižje gimnazije pa je pripravil več pesmi. Slovesnost je povzdignila še posebej godba na pihala.

Naslednji dan dopoldne je vozila skozi Tržič posebna štafeta AMD na motorjih. O njej poročamo na drugem mestu, tu naj pripomnimo le, da je vzbudila ta štafeta veliko pozornost prebivalstva.

Glavno štafeto, ki nosi predsedniku Titu pozdrave vseh občanov, organizira vsako leto „Partizan“. Pri predaji štafetne palice sodelujejo vse organizacije in društva, zato je le-ta še posebno slovesna. Pestrost prireditve povečujejo razen lepo okrašene tribune tudi kroji nosilcev štafetne palice, praznični kroji gasilcev in številne zastave, slovesno vzdušje pa govori najvišjih predstavnikov oblasti, množičnih organizacij in vojske. Najlepša pa so na tej slovesnosti v srcih krojita čustva vseh prisotnih, čustva, ki jih ni mogoče opisati. Povzeti bi jih mogli v vročo željo:

Naj živi naš ljubljeni maršal še mnogo, mnogo let!

ČESTITKE AVTO-MOTO DRUŠTVA MARŠALU TITU

Pred deseto uro v soboto dopoldne je svečano privozila zbrana kolona motoristov z vrha Ljubelja v Tržič. Na čelu ekipe je vozil motorist na TOMOS motorju in v roki držal krasno štafetno palico. Zbrana kolona motornih vozil in lepo okrašeni avto s cvetjem in zastavo so se ustavili pred tribuno na Trgu svobode.

Zbrana množica iz vrst delavcev, žena, starčkov in pionirjev ter predstavnikov množičnih organizacij so navduščeno pozdravili štafeto Avto-moto društva v Tržiču.

Posebno pristrčno so štafeto na tribuni pozdravili predsednik občinskega ljudskega odbora Lovro Cerar, predsednik AMD Tržič Jože Jurjevčič, v imenu SZDL Jože Rožek in v imenu ZB Melan Zupan in želeli ljubljenu maršalu Titu ob njegovem 64. rojstnem dnevu še obilo srečnih in zadovoljnih dni življenja pri vodstvu narodov Jugoslavije. Zabrneli so motorji in kolona s štafetno palico je nadaljevala pot do sosednjega avto-moto društva.

NEKAJ GOSPODARSKIH IN KOMUNALNIH VESTI

DRUŽBENI PLAN za leto 1956. bo te dni sprejemal občinski ljudski odbor. Zanimljivo je, da ustvarja tržiško delovno ljudstvo za 4 milijarde in 388 milijonov proizvodov. Na enega prebivalca v tržiški občini pride 380 tisoč dinarjev narodnega dohodka, kar je največ v okraju. Zato ima Tržič pravico posluževati se načela: „Kdor skupnosti več daje, ima pravico, da od skupnosti tudi več zahteva.“ Sicer pa smo izvedli, da bo letos znašala vsota občinskega proračuna 70 milijonov dinarjev, medtem ko bo sklad za zidanje stanovanj imel okoli 48 milijonov dinarjev. Občinski investicijski sklad bo verjetno prejel nad 13 milijonov, cestni sklad pa nekaj manj kot 1.800.000 din.

GRADNJA TRGOVSKE STANOVANJSKE HIŠE na Ravnah se bo začela. Licitacija je že razpisana in pogoj je, da bo stavba letos pod streho.

PRELOŽITEV CESTE na Slapu „proti Kilarju“ se bo izvršila v bližnjih tednih.

PEKARIJA V TRŽIČU je problem, ki ga mora občina rešiti v najkrajšem času. Posebna komisija si je že ogledala več pekarij v Sloveniji in je sedaj skrb podjetja „Pekarija“ da čimprej prikrbni potrebne načrte ter si zagotovi potrebne kredit. Z gradnjo naj bi se začelo takoj, da bo stavba do zime pod streho.

REVIZIJA KATASTRA se vrši na področju občine Tržič. Delo bo trajalo vse do decembra. Kataster je nad 80 let star in že davno ni več zanesljiv. Tam kjer je bil prej gozd, je sedaj kulturna zemlja in podobno. Tudi vrednostni razredi so se že davno spremenili. Zato se sedaj vrši revizija, da geometer na mestu samem ugotovi dejansko stanje.

VREDNOSTNI RAZREDI v gozdarstvu so bili predmet razprave strokovnjakov zadnje dni na občinskem ljudskem odboru v Tržiču. Določeni so bili novi vrednostni razredi po načelu, koliko stroškov ima kmetovalec s spravilom lesa do kamionske ceste odnosno do železniške postaje. Nova določitev vrednostnih razredov bo dala lastnikom lesa nekaj višje oziroma bolj pravilne dohodke.

KOMUNALNA BANKA V TRŽIČU je prevzela posle bivše podružnice Narodne banke. Nova banka bo imela hvaležno nalogo, da mobilizira sedaj zamrznjena sredstva pri zasebnikih, kjer leži precej denarja po predalih, uvede največjo propagando za hranilnično službo ter zbrana sredstva da na razpolago kot kredite obrtništvu in trgovini.

VODARINA se je na področju občine Tržič povišala za 35%. Prej je stal vodovodni iztok letno 425 din, po novem pa stane letno 572 din. Vzrok za to povišanje je prevzem novega tlačnega vodovoda v Preski, ki s pomočjo električnega motorja poganja vodo po cesti JLA v Pristavo in Križe. Tak pogon je seveda mnogo dražji kot voda iz starega vodovoda, ki teče v Tržič od Podljubelja brez pomoči strojev. Tudi mora podjelje „Vodovod“ od letos dalje plačevati amortizacijo in obresti od osnovnih sredstev. Zato se je vodarina povišala.

AVTOBUSNA POSTAJA v Tržiču. SAP-Turistbiro se že dolgo časa prizadeva, da bi dobil Tržič predvideno provizorično avtobusno postajo. Kaže, da bo avtobusna postaja čez 2 meseca že v Tržiču, saj je kompletno ogrodje že naročeno v Sisku.

Naše mesto dobiva lepši videz

Naše mesto, v zadnjih letih ni moglo napraviti na obiskovalce in na nas same ravno najboljšega vtisa; neurejeni prostori okrog novih stavb in cest, smetišča tu, smetišča tam. Vzrok za tako stanje ni bil le v pomanjkanju sredstev in delavcev, temveč vsekakor tudi v pomanjkanju smisla prebivalcev samih za red in čistočo v mestu. Ta smisel si bomo morali še privzgojiti, sicer vsi naporji ljudskega odbora za olepšavo mesta ne bodo dosti zalegli.

Občinski ljudski odbor, svet za komunalne zadeve in njegova komisija za javne prostore so letos z začetkom pomladi krepko zagrabil za delo in se prvi uspehi že kažejo. Urejeno je že obrežje Tržiške Bistrice med lekarno in mestom, urejena pot k novim stanovanjskim poslopjem ob Cankarjevi cesti in nasad pred prvimi stanovanjskim poslopjem. Prav ko so se ta dela bližala h koncu, pa se je ponudila prilika, da dobimo v Tržič buldožer, ki pomeni pri urejanju javnih prostorov neprecenljivo pomoč. Buldožer je sprožil nadaljevanje v urejanju javnih prostorov in je v dveh dneh zravnal obširni prostor med drugim in tretjim stanovanjskim poslopjem ter prostor nad njim, kjer bo pozimi drsalšče, poleti pa športno igrišče. Tako bo vse to okolje, ki je že kar klicalo po ureditvi, dobilo v kratkem času lep zunanji videz in bo postalo eno najlepših v Tržiču sploh.

V zadnjem tednu pa so začeli še z drugimi važnimi deli. Brž ko je buldožer opravil svoje na zgoraj omenjenih prostorih, je odšel še na nogometno igrišče. Le-to bo precej podaljšano in buldožeru je bilo naloženo, da se zagriže v hrib nad igriščem. Žal je v preteklem tednu dež precej oviral njegovo delo in se bo zato le-to malo zvaleklo. Ko pa bodo dela na tem igrišču končana, bo Tržič z njim veliko pridobil. Zato samo želimo, da bi se začela dela brez ovir nadaljevala, vsem, ki si prizadevajo za olepšavo mesta, pa gre veliko priznanje za njihov trud.

Uradni odloki občinskega ljudskega odbora

Na osnovi 12. člena in 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19-88/52) v zvezi z 8. členom zakona o pr. krških zoper javni red in mir (Uradni list LRS št. 16-88/49 in 40-184/51) ter 3. člena zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o prekrških, je občinski ljudski odbor v Trzinu na seji dne 28. februarja 1956 sprejel

ODLOK o javnem redu in miru I. Splošne določbe

1. člen

Dolžnost državljanov je, da uravnavajo svoje življenje in delo tako, da ne motijo dela, razvedrila in počitka svojih so-državljanov, da varujejo javno moralo, snago, lepoto in zunanji videz naselij, da ne kvarijo javnih nasadov, parkov ter drugih naprav in da ne ogrožajo varnosti premoženja in zdravja ljudi.

II. Varstvo miru

2. člen

Na javnem ali zasebnem prostoru je prepovedano vsako dejanje, ki moti mir okolice. Prepovedano je:

a) uporabljati zvočnike, radijske aparate, gramofone, glasbila ali kakršne koli naprave na način, ki občutno moti okolico;

b) v času od 22. do 5. ure kakorkoli motiti nočni mir in počitek ljudi;

c) cerkveno zvonjenje, ki ni v zvezi z rednimi obredi, zvonjenje, ki traja več kot 5 minut ter pritrkavanje v občini.

Ni šteti za motnje, navedene pod toč. a) in b), motenji, ki izvirajo iz oblastno dovoljene politične, družbene ali gospodarske dejavnosti.

Oddelek za splošne zadeve občinskega ljudskega odbora lahko zaradi zaščite nemotnega dela in počitka državljanov ter zaradi reda in miru za posamezne kraje in območja prepove ali omeji uporabo naprav iz točke a) prvega odstavka tega člena v bližini bolnišnic, šol, zavodov in uradov ali iz ozirov na tujski promet.

III. Varstvo družbene discipline

3. člen

Vsak državljan se mora vesti na javnem prostoru dostojno in se izogibati dejanjem, s katerimi se krši družbena disciplina, moti bivanje, delo ali razvedrilo so-državljanov ali se ti zavajajo v nedisciplino, se vzbujajo javno zgražanje ali žaljiva javna morala.

Prepovedano je:

a) motiti javne shode, zborovanja, sestanke ali druge prireditve,

b) kljub opominu zadrževati se v gostinskih lokalih preko dovoljenega obratovalnega časa,

c) izzivati, nadlegovati, smešiti ali ogrožati osebe v javnih ali zasebnih prostorih, podpirati beračenje,

č) peti nedostojne ali žaljive pesmi, govoriti nedostojno, preklinjati, žaliti v nedostojnim vedenjem čut dostojnosti drugih, kazati nedostojne slike ali predmete,

d) prodajati ali zamenjavati izdelke domače obrti in kmetijske pridelke izven sejmišč in tržnih prostorov,

e) ovirati promet na pločnikih ali drugih javnih prostorih z zlaganjem drv ali drugih predmetov dalj časa kot je nujno potrebno za odstranitev teh predmetov, kakor tudi uporabljati javni prostor za odlaganje kakršnega koli materiala.

IV. Varstvo ljudi in premoženja

4. člen

Prepovedana so dejanja, s katerimi se ogroža varnost ljudi oziroma premoženja. Prepovedano je:

a) pustiti ob javnih cestah oziroma poteh ograje ali živo mejo v takem stanju, da ogroža varnost, ovira promet ali kvarijo zunanje lice, nameščati bodečo žico na ograjah v višini pod 1,80 m,

b) poškodovati ali odstraniti napisne

table ali druge javne znake, kolikor to ni kaznivo po kazenskem zakoniku; poškodovati, odstranjevati ali neupravičeno ugašati svetilke, nameščene za razsvetljavo javnih prostorov ali krajev,

c) opustiti popravilo ali odstranitev objektov in naprav, če je zaradi tega ogrožena varnost ljudi in premoženja,

d) poškropiti ali pomazati ljudi ali pročelja stavb z brezobzirno vožnjo,

d) z metanjem kamenja ali drugih predmetov ogrožati ljudem varnost,

e) dražiti in plašiti živali ali puščati brez nadzorstva živali, ki bi lahko ogrožale varnost prometa, ljudi ali premoženja,

f) zažigati odpadke in dračje, kuriti in prenašati ogenj v bližini poslopij in drugih naprav ali kuriti na način, ki škodljivo zadimljuje okolico, odmetavati gorče cigarete ali druge ogorke na krajih, kjer se lahko zaneti požar,

g) prenočevati po senikih, kozolcih in drugih gospodarskih poslopijih brez dovoljenja lastnika.

V. Varstvo zdravja, čistoče in zunanjo-ga lica naselij

5. člen

Prepovedana so dejanja, ki ogrožajo zdravje ljudi, nasprotujejo pravilom čistoče ali kazijo zunanost strnjjenih naselij. Prepovedano je:

a) metati odpadke, pljuvati ali drugače ponesnažiti tla ali predmete na javnih prostorih,

b) odlagati odpadke ali gnoj na mestih, ki niso za to določena, posebno ob javnih cestnih poteh,

c) odlagati odpadke na prostem, kjer so izpostavljeni sončni pripekli, da se širi smrad zaradi razkrajanja,

č) spuščati odplake na javna pota ali v odprte cestne jarke in rečne struge,

d) pustiti greznice nezadostno zaprte ali v takšnem stanju, da povzročajo v okolici smrad; opustiti kljub opominu popravilo smetišča, greznice in odtočnih kanalov,

e) prevažati mrhovino, kosti ali kože v vozilih, ki niso zaprta,

f) voditi pse v javne lokale; izjema so službeni psi in psi-vodiči slepih,

g) iztepavati karkoli na javnem prostoru oziroma na javnih poteh, zračiti posteljnino ali sušiti čez ulična okna in balkone ali na ulicah samih,

h) onesnažiti vodo, namenjeno ljudem in živalim,

i) zanemarjati uničevanje mrčesa, podgan, miši in druge golazni,

j) v stanovanjskih in drugih poslovnih prostorih gojiti domače živali,

k) zanemarjati snaženje javnih prostorov in naprav,

l) nameščati lepake, letake ali objave na mestih, ki niso zato določena, pisati po poslopijih, zidovih, ograjah, javnih lokalih ali vozilih,

m) trgati ali odstranjevati plakate in objave, ki so nalepljene na za to določenih mestih,

n) izobešati zastave, ki so raztrgane, izprane ali zamazane ali ki kakorkoli drugače žalijo patriotična čustva državljanov.

6. člen

Lastniki ali upravitelji zgradb ob javnih poteh so dolžni:

a) čistiti hodnik oziroma pločnik, odstranjevati s hodnikov in pločnikov ali z cestnih jarkov ter kanalskih požiralnikov sneg in posipati poledenele hodnike in pločnike do 6. ure zjutraj, med dnevom pa tudi večkrat, ter poskrbeti, da sneg z njihovih streh ne ogroža pešcev,

b) čistiti hišno pročelje, hišne ulične table ter druge javne znake na poslopijih in skrbeti za to, da so hišni jarki v nepoškodovanem stanju,

c) skrbeti, da se zastave, transparenti, parole, lepaki in drugi priložnostni okrasni odstranijo najkasneje v dveh dneh po končni proslavi ali prireditvi.

VI. Varstvo javnih nasadov

7. člen

Prepovedana so dejanja, s katerimi se kvarijo parki in nasadi, namenjeni za oplešavo mesta in naselij ter kulturni spomeniki. Prepovedano je:

a) v javnih nasadih, parkih in pokopališčih lomiti drevje ali grmovje, trgati cvetlice, hoditi ali jezdit, voziti izven dovoljenih poti,

b) poškodovati živo mejo ob javnih poteh,

c) prevračati, premeščati ali mazati klopi, mize, ograje ali druge naprave na javnih mestih,

č) prosto puščati pse ali druge domače živali po javnih nasadih, pokopališčih in ulicah,

d) obirati lipovo cvetje v javnih nasadih brez dovoljenja pristojnega organa.

VII. Varstvo mladine

8. člen

Mladina do dovršenega 18. leta ne sme obiskovati nočnih lokalov, barov in igralnic, ne glede na čas, kdaj ti lokali obratujejo.

Mladina do dovršenega 16. leta ne sme od 1. marca do 1. oktobra po 21. uri, od 1. oktobra pa do 1. marca pa po 20. uri obiskovati gostiln, kavarn in drugih podobnih lokalov in javnih prireditev s točenjem alkoholnih pijač in tudi ne filmskih predstav, ne glede na to, ali so te prireditve v zaprtih prostorih ali na prostem.

Filmskih predstav, ki so javno razglašene kot neprimerne za mladino, sme mladina do dovršenega 18. leta ne sme udeleževati.

Večernih kulturnih, kulturno prosvetnih in telesno vzgojnih prireditev pa se lahko udeležuje mladina samo z dovoljenjem šolske oblasti ali drugih pristojnih organov, če ti spoznajo, da so take prireditve primerne razvojni stopnji in koristne za vzgojo in duševni razvoj mladega človeka. Mladina pod 14. letom se sme takih prireditev udeleževati le v spremstvu staršev, skrbnikov ali neposrednih vzgojiteljev. Kolikor so šolski ali drugi predpisi, ki se tičejo mladine, strožji, veljajo ti predpisi.

Mladini do dovršenega 18. leta je prepovedano točiti alkoholne pijače v javnih lokalih in na prireditvah.

VIII. Kazni

Kršilci prepovedi in obveznosti po tem odloku se kaznujejo z denarno kaznijo do 3000 din, za prekrške po točkah a), b) in c) 2. člena, po točkah a), c) in č) 3. člena, po točkah od a) do g) 4. člena, po točkah c), č, d, e, h, i, j, k), m) in n) 5. člena, po točkah od a) do c) 6. člena, po točki b) 7. člena in po 8. členu.

Zaradi prekrškov po 8. členu se kaznujejo tudi starši, skrbniki ali neposredni vzgojitelji, kakor tudi lastniki, zakupniki ali odgovorni uslužbenci gostinskih obratov ter javnih lokalov oziroma prireditelj zabave.

10. člen

Pripadniki ljudske milice in druge pooblašene uradne osebe smejo takoj na mestu od tistih, ki jih zalotijo pri storitvi prekrškov, izterjati denarno kazen v znesku 100 dinarjev za prekršitev določb iz točk b), d) in e) 3. člena, a), b), f) in l) 5. člena, a), c), č) in d) 7. člena ter 60 din po točki g) 5. člena.

(Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje z 2. strani)

11. člen

Za upravno kazenski postopek in za izrekanje kazni po tem odloku je pristojen sodnik za prekrške pri občinskem ljudskem odboru v Trzinu.

IX. Preventivno pridržanje

12. člen

Kdor je bil zaradi prekrškov po tem odloku pridržan po določbah temeljnega zakona o prekrških, mora plačati pristojnemu organu vse stroške, ki jih je ta imel z njim v času, ko je bil pridržan v uradnem varstvu in preskrbi.

Za take stroške se štejejo prevoz, odškodnina za prenočišče in prehrano, zdravniška pomoč in drugi izdatki, ki jih je pridržanje povzročil.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku okraja Kranj.

14. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o javnem redu in miru na območju občinskega ljudskega odbora v Trzinu (Uradni list LRS, št. 30-365/53).

Št. 01/9-96/15.

Trzin, 28. februarja 1956.

Predsednik:

Lovro Cerar I. r.

Celjani so nam vrnil obisk

V prejšnji številki smo poročali o posebno tesnih vezeh, ki obstajajo med turističnimi delavci Celja in Trziča. Komaj nekaj dni po našem drugem obisku v Celju pa nas je presenetil obisk 23 Celjanov, ki so nam vrnil naš obisk pri njih. Beseda presenetil združuje oboje: veselje, da jih lahko pozdravimo v svoji sredi in jim razkažemo naše lepote in zanimivosti, pa tudi zadrego, kako naj se oddolžimo vsaj nekoliko za njihov dvakratni gostoljubni sprejem. V prvi vrsti je nastala skrb, kje naj naši gostje prenoče. (Ta skrb se pri nas nenehno ponavlja, ko prihajajo v Trzin različne skupine izletnikov, druga za drugo, vse leto. Zato je na tem mestu kaj umestno, da se vprašamo, kdaj bomo vendar resno in krepko začeli reševati vprašanje hotela v Trzinu). Mi smo rešili to vprašanje pač tako, da so večino gostov sprejeli pod streho odborniki Turističnega društva sami.

Prvo, kar smo našim gostom po njihovem prihodu v sredo, 16. maja zvečer hoteli še za dne pokazati, je bila gorska pokrajina pod Ljubeljem z našim novim gostiščem. Zadeli smo! Gostje se temu lepemu kotičku niso mogli načuditi. Ko so se vsaj malo naužili krasot te pokrajine in ko smo jim še povedali, da je tod stal med okupacijo drugi Mauthausen, na katerega nas bo trajno spominjal železni okostnjak, smo jih popeljali še v gostišče na majhen prigrizek.

Večerjo smo jim priredili na gradu. Tu smo se zadržali z njimi v prisrčnem razgovoru dalj časa in se ob zvokih trziških godbenikov tudi zavrteli.

Drugo jutro niso žal imeli mnogo časa več, ker so nameravali obiskati še Bled in Bohinj. Zato smo jim pokazali le Tovarno kos in srpov, ki je pač naša najstarejša in najznačilnejša tovarna. Med tem ko so si gostje ogledovali tovarno in napravili še kratek sprehod po sprehajalni poti in čez grad, pa je trilateralna delegacija Celjanov s tov. Zoranom Vudlerjem, predsednikom Turistične konference za celjski okraj, obiskala predsednika ljudskega odbora trziške občine in se pri njem dalj časa zadržala v razgovoru o perečih turističnih vprašanjih Trziča.

Preskopo so imeli gostje odmerjen svoj čas za Trzin, vendar upamo, da so le dobili o tem predelu Slovenije vsaj približen vtis. Zlasti pa smo tudi veseli, da so se med nami — tako so nam ob slovesu vsaj zatrjevali — dobro počutili.

Praznovanje gasilskega dne v naši občini

Letos smo gasilci praznovali zadnji teden v maju že šestič svoj teden. Ta gasilski teden nas spominja na pomemben dogodek, ko je 21. maja 1948 Ljudska skupščina LRS sprejela zakon o prostovoljnih gasilskih društvih. Letos se je občinska gasilska zveza na ta praznik še prav posebno pripravila. V tem tednu sta bili dve prostovoljni društvi razvili nova društvena prapora, dalje so bili razni pregledi društev, orodjaš in orodja.

Praznično razpoloženje je zajelo najprej partizansko vasico Brezje pri Trzinu, kjer je tamkajšnje zelo aktivno gasilsko društvo praznovalo peto obletnico ustanovitve. Najprej je bila slavnostna seja društva, na kateri so v kratkem pregledu predočili petletno delo društva. Izvedli so dva zasluzna vaščana za svoja prva častna člana ter se zahvalili vsem, ki so jim pomagali pri doseganju uspehov in za pomoč. Potem je predsednik OGZ Kranj tov. Metod Rotar slovesno izročil poveljniku društva ključ novozgrajenega bazena ter vsem čestital k doseženim uspehom. Posebej je naglasil, da je take uspehe možno doseči le z močno voljo in čvrsto enotnostjo vseh članov in vaščanov, in jih postavil za vzgled gospodarsko močnejšim krajem. Slovesnost pa se je zaključila z razvitjem novega društvenega prapora, kateremu je kumoval kolektiv Lesno-industrijskega podjetja, ki je v tem dokazal, da globoko ceni vlogo gasilstva in novi družbeni ureditvi, in manifestiral povezanost delavca in kmeta v borbi proti vsem sovražnikom družbene in privatne lastnine. Na to svečanost so prihiteli poleg vaščanov številni gasilci iz skoraj vseh društev naše gasilske zveze, dalje gasilsko društvo iz Škofje Loke in Podgore, ki se niso ustrašili izredno slabega vremena.

Praznovanje gasilskega tedna se je nadaljevalo s tem, da so posamezna gasilska društva slovesno okrasila svoje domove in otrodišča. Vsak dan so bile po društvih razne vaje, sestanki, predavanja

o pomenu in vlogi gasilstva in prav posebej o preventivni službi. Na sestankih so društva dobila dobro pripravo za udeležbo na II. gasilskem festivalu v Mariboru. Tudi po šolah so učiteljski zbori predavali mladini o požarni varnosti in nevarnosti igre z ognjem, o škodi, ki jo letno povzročijo požari, ter o vlogi in namenu gasilstva v socialistični družbi.

Zaključna slovesnost gasilskega tedna pa je bila v Križah zadnja sobota in nedelja. Na večer 27. maja so zagoreli na okoliških hribovih kresovi in velik ognjemet je naznanil vsem okoliškim vasem, da se pričinja svečani zaključek gasilskega tedna. V soboto je bila slavnostna seja Občinske gasilske zveze, nato pa dobro obiskana akademija, na kateri je zastopnik Okrajne gasilske zveze imel zelo pomemben govor. Sledile so še recitacije in pevske točke. V nedeljo dopoldne je bila velika mokra vaja, katero so odlično izvedli pod vodstvom poveljnika Dornika prostovoljna društva Križe, Sebenje, Kovor in LIP iz Trziča. Temu je sledila točka gasilske ekipe JLA iz Križev, ki je uspešno nastopila v celotni desetini ter prikazala gašenje s peno. Sledila je vaja pionirjev z vedrovkami, ki je prav tako dobro uspela. Popoldne je pa PGD Križe razvil novi društveni prapor, kateremu je kumovala KZ Križe, ki je najmočnejša družbeno-gospodarska organizacija v vasi. Vso slovesnost in s tem tudi gasilski teden pa je zaključila veličastna parada z godbo na četu, v kateri so sodelovala prav vsa društva na območju gasilske zveze in kot gostje gasilska društva iz Kranja in od drugod.

Vsemu prebivalstvu trziške občine je bila dana prilika videti ogromen pomen gasilstva ter dobro pripravljenost gasilskih društev. Dolžnost občanov pa je, da sodelujejo z nami. Svojo dolžnost pa bodo izvršili s tem, da pristopijo v naše vrste.

I. L.

Naši vajenci čevljarske stroke v Žireh

Kakor je bilo potrebno, da so nekaj mladi pomočniki odhajali v „fremd“ pogledat, kako delajo drugod, ravno tako je koristno za naš strokovni naraščaj, da si na šolskih ekskurzijah ogleda, kako in kaj delajo tovariši iste stroke v kakem drugem podjetju širom naše domovine.

Ko smo v letu 1955 čevljarji in prešivalke trziške vajenske šole obiskali tovarno kopit v Sevnici ob Savi, je bil naš sklep: Prihodnje leto pa v Žiri. To se nam je izpolnilo dne 23. aprila 1956, ko nam je vodstvo tovarne „Peko“ preskrbelo brezplačen prevoz iz Trziča v Žiri, za kar mu bode na tem mestu izrečena najlepša zahvala.

Odpeljali smo se s kamionom zjutraj ob pol sedmih. Ustavili smo se v Škofji Loki ter si ogledali mestni muzej, kjer imajo res lepo zbirko starodavnih predmetov s škofjeloškega ozemlja. Okrog 10. ure dopoldne smo dospeli v Žiri, ki danes zaradi solidnih čevljev in lepega čipkarstva slovijo preko mej naše domovine. Žirovsko čevljarstvo je sicer mlajše kot trziško in se je razvilo zaradi posebnih krajevnih prilik. V Žireh je bilo že v 19. stoletju več čevljarskih mojstrov, takorekoč specialistov v izdelavi res trpežnih čevljev, škornjev itd. za domače in okoliško prebivalstvo. Mnogi sinovi iz številnih družin so iz Žirov odhajali leto za letom s trebuhom za kruhom drvarit v obširne hrvaške, slavonske in celo sedmograške gozdove. Ker tam niso dobili nikjer tako dobrih čevljev, kakršne so izdelovali žirovski mojstri, so jih stalno naročali iz domačega kraja. Tako so žirovski čevljarji pošiljali poklicno obutev v začetku posameznikom, pozneje pa celim delavskim oddelkom (partijam). Ko je domače prebivalstvo sedmograške, kakor tudi vseh tistih

pokrajini, kjer so delali žirovski rojaki, videlo solidno obutev, se je že v zadnjih desetletjih 19. stoletja razvila donosna trgovina. Do leta 1918 je bila Sedmograška skoraj največji odjemalec žirovskih čevljev.

Po prevratu leta 1918 so si morali Žirovci osvojiti nov trg v pokrajinah novo nastale jugoslovanske države.

V letih po drugi svetovni vojni so si žirovski čevljarji z združenimi močmi zgradili lastno čevljarsko tovarno „Alpina“. Ko smo se ustavili pred tovarno, nas je sprejel in pozdravil žirovski strokovni učitelj, tovariš Leander Mlinar. Pod njegovim vodstvom smo si najprej ogledali od tovarne ločeno delavnico žirovske čevljarske industrijske šole, kjer se uče in vadijo vajenci vseh treh letnikov v praktičnem delu pod vodstvom izkušenih mojstrov. Vajencev je 68, od teh 12 deklet in 56 fantov, med njimi je tudi naš občan Pavel Roblek iz Doline. Stanovanje in hrano imajo v internatu. Splošna želja vajencev je bila, da bi imeli tudi v Trzinu tak praktičen pouk kot ga imajo

Po ogledu industrijske šole smo šli v tovarno „Alpina“, kjer je zaposlenih okrog 700 ljudi. Stavba je trinadstropna z velikimi delovnimi oddelki. Čeprav je „Alpina“ tovarna športnih čevljev, vendar izdelujejo tudi lažjo obutev, da imajo na ta način celoletno zaposlitev. Izdelava čevljev je večinoma ročna, s stroji izvršujejo le tista dela, ki pospešujejo izvršitev, n. pr. čiščenje, spončanje itd. Pri dolgih delovnih mizah sede čevljarji, natezajo, „cvikajo“, šivajo, zbijajo podplate itd., vsak svoje določeno delo po fazah. Vmes sede tudi ženske in opravljajo lažja dela. Vajenci so z velikim zanimanjem opazovali zlasti potek pod-

(Nadaljevanje na 4. strani)

(Nadaljevanje s 3. strani)

platne izdelave, vajenke-prešivalke, med njimi tudi preddelavka Damjana Medvedova pa so se najdelj zadržale v šivalnici in opazovale potek prešivanja zgornjih dečev čevljev. Nekaj moških in žensk je zaposlenih tudi pri izdelovanju dret.

Po kosilu smo se odpeljali do 1 in pol km oddaljenega manjšega združnega podjetja „Metka“, kjer izdelujejo samo otroške, deške in dekliške čevlje do številke 30, večinoma fleks-izdelave. Tudi tam je delo večinoma ročno. Direktor „Metke“, tov. Pavel Zajc nam je preskrbel dovoljenje za ogled čipkarske šole. V novem šolskem poslopu je tudi čipkarski razred, katerega smo si ogledali v dveh izmenah. Občudovali smo

veliko spretnost deklic pri kleklanju čipk. V dopoldanskih urah jih vidimo pri pouku v osnovni šoli, popoldne pa zopet v čipkarski šoli, med njimi celo nekaj deklic v starosti od 5 do 6 let. Čipkarstvo je tod že stara obrt. V Žiri je prešla menda iz Idrije. Čipkarske izdelke izvažajo v razne evropske države in celo v Ameriko, kar donaša tem pridnim ljudem lepe dohodke. Ker je imel tov. Mlinar ta dan popoldne pouk vajencev 3. letnika v sobi poleg čipkarskega razreda, smo seveda stopili še v njegov razred, da pogledamo, kako so vajenci izrezovali in risali kolekcije vzorcev.

Prehitro je prišel čas odhoda. Zabrnel je naš kamion ter nas odpeljal po lepi poljski dolini nazaj v Tržič.

Andrej Tišler

Tradicijska

TRŽIŠKEGA ČEVLJARSTVA

JUNGERSKA ŠOLA

Z razvojem obrti in industrije v Tržiču je raslo tudi število vajencev, ki so jih na splošno nazivali „jungri“, kar izhaja od nemške besede „jungere“, to je mlajši pripadniki cehov. Zlasti se je večalo število čevljarskih vajencev. Iz večine hiš v tedanjem „zgoranjem koncu“ (sedaj Koroška cesta), še več pa v „gasi“ (sedanji Partizanski ulici) se je slišalo od ranega jutra do pozne noči tokljanje čevljarskega kladiva, zvrgotenja pličkov v kletkah in veselega petja pridnih čevljarjev.

Ko so se na pobudo čevljarske zadruge in čevljarske industrije ustanovila l. 1882 obrtno nadaljevalna šola, je bilo od 100 vpisanih vajencev 65 čevljarjev, kar je razvidno iz ohranjenega kataloga, ki ga je ročno spisal tedanji šolski upravitelj Jožef Kragl. Obrtno nadaljevalno šolo so nemčurško usmerjeni Tržičani imenovali rajši Gewerbeschule, vse ostalo prebivalstvo pa jungerska šola. Pouk je bil v začetku v prostorih sedanje stare šole, kasneje pa v prostorih nove osnovne šole, kjer poučujemo še danes. Ker tedaj še ni bilo elektrike, so v šolskih sobah visele po štiri velike petrolejke. Risanje je bilo ob nedeljah dopoldne, splošni predmeti pa v ponedeljkih in točkah od 16. do 19. ure. Šolsko leto je trajalo od začetka oktobra do konca aprila. Risali oziroma preisavali so nemške risarske predloge, katere je za razne stroke priskrbel dunajski urad za pospeševanje obrti. Od vseh vajencev, ki so obiskovali jungersko šolo v prvem letu, je najdalje živel bivši čevljarski vajenec Janez Markič (umrl l. 1953).

ROČNO IN STROJNO DELO

V razvoju tržiške čevljarske industrije je v začetku znatno prevladovalo ročno delo. Stroje so imeli edino za šivanje zgornjih delov. Kakor nam poroča zgodovina razvoja čevljarskih strojev, so že l. 1857 izumili v Ameriki stroj za pribijanje podplatov z lesenimi klinčki, l. 1876 je bil na mednarodni razstavi v Philadelphiji razstavljen prvi stroj za šivanje podplatov itd. Kdaj smo dobili omenjene in tudi druge stroje v Tržiču, ni znano, gotovo pa že vsaj najvažnejše takoj, ko so se pojavili na tržišču, t. j. proti koncu 19. stoletja. Taka dela, za katera še ni bilo strojev, so se tudi v

tovarnah izvrševala ročno. Tako na primer teksana izdelava otroških in tudi drugih čevljev, dalje šivanje podplatov na copate, obrnjena („gewendet“ šivana) izdelava lahkih čevljev.

Čevljarska tovarna Mally & Demberger je imela že pred 60 leti Elialko za prodajanje tržiških čevljev na Dunaju I.

Kakor je razvidno iz cenika omenjene tovarne, so za izdelovanje čevljev uporabljali povečini v Tržiču izdelano usnje, na pr. viks teletine, konjine, črno in razno barvano šagrin usnje, gladke kozine in ovčine, jugtovo, usnje iz koz morskih psov, divjih koz itd. Seznan izdelanih čevljev in cenik že omenjene tovarne Mally & Demberger iz l. 1896 kakega krom strojnega n. pr. boks usnja še ne navaja.

V zvezi z ročno in strojno izdelavo čevljev naj omenim zbito izdelavo, to je ročno ali strojno pribijanje podplatov z lesenimi klinčki. Katerega leta se je ta izdelava vpeljala v Tržiču, ni znano, verjetno pa — kot ročno delo — že najmanj do sredine druge polovice preteklega stoletja. Mojstri, ki so to izdelavo zanesli k nam iz tuje, so lesene klinčke sami izdelovali.

Že v 1. št. Tržiškega vestnika 1956 sem omenil ustno izročilo našega že umrlega čevljarskega mojstra Janeza Mehleta, ki pravi, da so že za časa francoske okupacije 1809 do 1813 v delavnicah starega Kuštra francoski vojaki delali z lesenimi klinčki zbite čevlje. To izročilo smatramo lahko kot verodostojno z ozirom na to, da je bil Janez Mehle pošten in resen mojster, kakor si skoraj ne moremo misliti, da bi si Kušter način zbite izdelave sam izmislil, če ne bi v resnici videl, da so jih uporabljali vojaki.

Temu izročilu nasprotno pa je zgodovinsko poročilo nemškega strokovnega pisatelja, ki je spisal do sedaj največ čevljarskih strokovnih knjig, Arna Häselbartha. V letih 1835 do 1838 je namreč po njihovih navedbah delal čevljar Kranz iz Dresdena v Philadelphiji ter se tam naučil zbitega dela. Ko se je vrnil v Nemčijo, je za plačilo pet nemških srebrnih tolarjev učil domače čevljarje zbite izdelave ter ročnega rezanja klinčkov. Od enega izmed njegovih učencev se je zbijanja naučil čevljarski mojster Andresen iz Berlina, ki je tudi konstruiral prvi stroj za rezanje lesenih klinčkov.

A. Tišler

Tržiška železnica, „Peko“, narodno prebujenje

Nekdanja družba ni znala pravilno vzgajati našega delavstva, ki je bilo brez samozavesti. Splošno je bilo razširjeno mnenje, da so nemški industrijalci zato tukaj, da ljudem, delavcem in njihovim družinam, dajejo vsakdanji kruh, ker domačini Slovenci sploh niso zmožni ustvariti in voditi kako večje podjetje. Takrat bi bilo n. pr. nemogoče ljudem dopovedati, da bodo čez 50 let naši delavci in domači strokovnjaki sami vodili svoje tovarne.

V življenje tedanje nemško usmerjene čevljarske industrije v Tržiču je v 1. desetletju 20. stoletja posegel Slovenec Peter Kozina. Rojen 19. junija 1876 v Dolnji vasi pri Ribnici, izučen v trgovini, se je leta 1903 osamosvojil, ustanovil skupno s Hitzlom v Ljubljani podjetje za eksport izdelkov domače industrije. Leta 1906 je pričel z lastno izdelavo, začel se je zanimati za tržiške čevlje, jih izvažal in prodajal. Stopil je v stik s čevljarskim mojstrom Ivanom Papovom in ustanovil čevljarsko delavnico v „Vanderhoveci“ na sedanji Koroški cesti, pod imenom Anton Zupan, čevljarstvo.

Leta 1871, ko se je odprla gorenjska železnica Ljubljana—Jesenice—Trbiž, je obrtno-industrijsko razviti trg Tržič še vedno bil oddaljen od te prometne žile. Najbližja postaja Podnart-Kropa je bila oddaljena od Tržiča 2 uri peš hoje. Ljudje so potovali večinoma s poštnim vozom do Kranja ali do Podnarta. Teže pa je bilo za čevljarske vajence, ki so se učili pri tistih mojstrih, ki so delali čevlje za izvoz. V petek so delali vsi mojstri, pomočniki in vajenci, pozno v noč, v soboto zjutraj so naložili zaboje s čevlji, ali škatle iz debele lepenke na „koreto“ (to je voz z dvema kolesi), katero sta eden ali dva vajenca peljala v Podnart. Mojster, ki je čevlje „lifrjal“ v Ljubljano, je šel počasi za njima, tako da so se pravčasno prišli do jutranjega vlaka v Podnart. Vajenca sta šla nazaj domov, čez dan sta delala, popoldne sta šla zopet v Podnart in, ko se je mojster z večernim vlakom vrnil, sta naložila na koreto prazne škatle, zaboje ali kak no material za izdelavo čevljev ter peljala vse nazaj v Tržič. To se je ponavljalo skoraj vsako soboto in je tako pot napravil večkrat tudi en sam vajenec. Zato ni čudno, če je nastal pregovor, da „junger in rekrut še vrag ni hotel biti“.

Iz tovarne C. B. Mally so z lastnimi konji in vozovi prevažali zaboje s čevlji naravnost v Kranj, ker je bilo na tej cesti le manj klanecov kot na cesti do Podnarta. Tržiški gospodarski krogi so dosegli, da se je vendar začela gradnja železnice Kranj—Tržič, ki je bila odprta leta 1908. Kolodvor z napisom „Neumarkt — Tržič“ je bil okrašen z vencem in državnimi črno-rumenimi in deželnim, rdečo-belimi zastavami. Slovenskih trobojnic ni bilo opaziti. Nemško usmerjeni krogi so smatrali to za velik gospodarski uspeh.

(Nadaljevanje sledi)

• • Kino • •

31. maja do 1. junija: Ameriški film SELINA.
2. do 4. junija: Angleški film: BANKOVEC ZA MILIJON FUNTOV.
5. do 6. junija: Mehiška drama UKRADENA SREČA.
7. do 8. junija: Francoska komedija GOSPOD RIPOIS.
9. do 11. junija: Nemški glasbeni film v barvah DEZELA SMEHLJAJA.
12. do 13. junija: Italijanska drama NEHVALEŽNO SRCE.

OBJAVA

Uprava Tržiške tovarne kos in srpov v Tržiču obvešča društva in organizacije, da zaradi pomanjkanja sredstev v prihodnje ne bo reševala prošnji za pomoč in podpore društvom in organizacijam. Na prošnje ne bomo odgovarjali.

Vodstva šol obveščamo, da dovoljujejo ogled tovarne in proizvodnje v Tržički tovarni kos in srpov samo otrokom nad 12 let starosti.

Uprava Tržiške tovarne kos in srpov Tržič

Prof. S. Milač:

Lešani med okupacijo

Samo pomislimo, kako so Nemci takoj prve dni po zasedbi kakor grabežljivi volkovi padli po naših zalogah v trgovinah. Pobrali so vse, kar jim je količjak moglo hasniti. Se celo metle so romale čez Ljubelj v takem številu, da je bil potem naš človek presrečen, če jo je mogel še kje zvrzeti.

Kmalu pa sledi še strahotnejši okupatorjevi nastopi. Sem spadajo aretacije komunistov, zapiranje osumljenih oseb, preseljevanje in izseljevanje, streljanje talcev in drugih, požiganje domačij, ropanje in pustosenje planinskih in kmečkih domov, nasilne preiskave po hišah in vse mogoče šikaniranja prebivalstva.

Sčasoma namreč okupator vpelje za naše ljudi razne omejitve v gibanju. Prepovedana je bila raba koles in avtomobilov, prepovedan je bil obisk gostiln, uvedena je bila stroga policijska ura, ovirana je bila zbirka živeža izven domačega kraja itd.

Najhujše početje pa je bil rop naše mladine po okupatorju. Fante in dekleta v najlepših letih so tirali v delovno službo (Arbeitsdienst). Pošiljali so jih na razne kraje Koroške in nemške Štajerske in celo v pravo Nemčijo. Na eni strani naj bi podpirali s svojim delom nemško gospodarstvo, na drugi strani naj bi postali »janičarji« — narodni odpadniki. Fante so po preteku roka vtaknili enostavno v vojaško suknjo in jih odgnali na fronto.

Na srečo takih primerov ni bilo veliko. Kadar gre za biti ali nebiti, tedaj slovenski narod nastopi v vsej moči, da se obrani. Tako je bilo tudi pod okupatorjem. V usodni uri se pojavi OF in kliče vse in vsakega k odporu proti zavojevalcu. Njen klic je veljal tudi Lešanom in ni bil zastoj.

Nemški okupator je zatrl vse kulturno življenje po naših krajih. Razpustil je društva, uničil je knjižnice, prepovedal slovensko časopisje, skratka zatrl rabo slovenskega jezika v javnosti. Materin jezik je bil omejen samo na dom. O slovenski šoli ni bilo ne duha ne sluha.

V župnišču se je naselilo nemško orožništvo, v šoli pa nemško učiteljstvo. Prišli sta dve nemški učiteljici in stanovali pri Špelnovcu. Večina pouka je obstajala v petju in telovadbi. Kakih posebnih učnih uspehov nemški učitelji niso imeli, še manj pa vzgojnih. Otroci so naravnost podivjali. Solska knjižnica je bila tedaj uničena.

Ko so se v jeseni 1944 umaknili iz Leš nemški orožniki, sta z njimi odpotovali tudi učiteljici. To je bil dokaz, da se je nemška zgradba začela rušiti.

V noči 4. novembra 1944 je pogorelo šolsko poslopje. Z njim je pogorel tudi ves šolski inventar in kar je najtežje, je bil tedaj uničen tudi celoten šolski arhiv.

Duševnega zaklada in narodnega prepričevanja pa okupator v mladih glavah ni mogel zatreti. Saj je ravno mladina iz Leš in Palovič strnjeno pohitela v gozdove in pomnožila vrste NOV. Povsod, kjer so se pokazali, so dali duška svojemu junaštvu in uveljavili svojega borbenega duha. Partizani so v Lešah vedno imeli svoje podpornike in zaščitnike, vsaka hiša jim je bila skrben dom.

Takoj po osvoboditvi je dobil učiteljsko mesto v Lešah Janez Jocič iz Viševka nad Kranjem (1945—1951). Dve leti mu je pomagala učiteljica Bertoncljeva iz Kovorja. Po odhodu Jociča na višjo pedagoško šolo je prevzela vodstvo lešanske šole Cecilija Zelnik (1951—1953). Prvo leto je bila sama, eno leto ji je pomagala tov. Nosanova iz Tržiča.

Od leta 1953 dalje zavzemata učiteljsko mesto v Lešah učatelj Janez Ribnikar in mesto v Lešah učitelj Janez Ribnikar in požrtvovalno se trudita pri vzgoji in izobrazbi lešanske mladine. Naj bi tudi mlada generacija na učnem in vzgojnem polju pokazala tiste bogate uspehe, kakršne socialistična domovina in naša socialistična družba pričakuje od svojega naraščaja.

LEŠANI IN NOV

I

Leše in Paloviče sta majhni vasi, saj Leše štejejo komaj 50 hiš, Paloviče pa celo samo

16. Vendar prav nič ne zaostajata za drugimi, tudi večjimi in bogatejšimi naselbinami. Že zadnjič sem to prikazal pri obravnavanju šolstva in kulturnega stanja. Danes pa hočem povedati nekaj o zadržanju vaščanov v siloviti narodni borbi proti nečloveškemu okupatorju, ko je šlo za naše življenje in narodni obstoj.

Kdorkoli bo kdaj pozneje zasledoval zgodbe v teh krajih za časa okupacije, bo prišel do zatekčka, da so se vaščani kot en moč postavili na stran borečega se naroda. Nič jih ni oviralo, da ne bi v vsej svoji moči nudili pomoči borcem, razen tega pa tudi sami množično stopali v partizanske vrste. Stiri letna orjaška borba v nadmočnem okupatorjem je razredčila njihove vrste.

Res je Tržič vodil glavne borbene akcije in dajal smer celotnemu narodno - osvobodilnemu gibanju na tem področju od Drave do Save, vendar so Lešani tudi sami nastopali iniciativno in to ne brez vidnega uspeha.

Okupator je prav kmalu tudi Leše izbral in tu postavil svojo postojanko. Zavedal se je važnosti kraja med Tržičem in Begunjami.

Na vnebohod 22. maja 1941 so Nemci odgnali župnika. Čez nekaj dni so pa v izpraznjeno župnišče naselili svojo žandarmerijo. Posadka 4—6 moč je bila ekspozitura žandarmerijske postaje na sosednjih Brezjah. Žandarji so bili po poreklu večinoma Korošci, eden je znal celo »žebrati« slovensko.

Na nemški korak so Lešanji takoj reagirali. Osnovani so vaško organizacijo Osvobodilne fronte. Ta je vztrajno nastopala ves čas okupacije. Vodila je vaščane po pravi borbeni poti, skrbela za gmotno podporo partizanov, širila partizansko literaturo med ljudi, onemogočila ustanovitev belogardiščne postojanke v vasi in nudila zaščito vsem in vsakemu, kdor je je bil potreben.

Lešanski okoliš veže Tržiški kot z gorenjskim Ravnim (svet med Begunjami, Radovljico in Zirovnico). Preko njega je mogoče priti na Jelovico (čez Savo pri Otočah), v Bohinjski kot (pod gorami in čez Dobro). Zato je razumljivo, da so se preko lešanskega teritorija stalno kretale partizanske bojne edinice, so se tu vršile preskrbovalne akcije in se pomikale razne mobilizacijske kolone.

Primorska in Štajerska sta bili v dveh smereh povezani druga z drugo. Prva smer je vodila čez Dolenjsko mimo Trebnjega in Sevnice ter tam čez Savo. Druga smer pa je držala čez Gorenjsko od Jelovice in Bohinja na Tržiško ozemlje, od tam pa na Štajersko (Savinjska dolina) ali na Koroško (Podjuna, Rož). Noč in dan so se tu srečavali kurirji, obveščevalci in zaupniki.

Pod Dobro je bila organizirana relejna postaja G-16.

V Lešah in Palovičah so bili partizani kot doma. Mnogokrat sem jih srečal pri belem dnevu. Izmučeni in lačni so se tu pokrepčali (nahranili, napili, očistili) in odpočili. Z novim ognjem, navdušenjem in svežim elanom so šli odtod na nadaljno pot. Nabrali so si svežega kruha, oblekli oprano perilo, vzeli s seboj zakrpano obleko, popravljene čevlje in žepe natrpane s cigaretami. Ni manjkalo novih informacij od doma in iz širnega sveta, da jim je bila duša vesela in nadaljnji korak lahek.

Ni bila hiše v Lešah ne v Palovičah, kjer bi bila partizanom vrata zaprta. Povsod so jih radi sprejeli, povsod so jim radi postregli s kruhom, mlekom ali moštom, kar so pač imeli pri rokah in so jim mogli nuditi. Večkrat se je primerilo, da je gospodinja šla iskat k sosedu, če sama ni imela doma, da bi partizanom postavila na mizo ali dala s seboj.

V nekaterih hišah na samem so bili partizani stalni gostje. V neki taki hiši so pod streho imeli zgrajen bunker, kamor so se večkrat zatekli pred preganjalci, dostikrat so

pa bolni partizani tudi po več mesecev uživali mir, oskrbo in zaščito, dokler se jim ni zdravje povrnilo in si niso nabrali novih moči za nadaljnjo pot. Nemci so parkrat napravili temeljito hišno preiskavo, a bunker je ostal nem in partizani v njem nedotaknjeni. Kdo ve, kolikim borcem so tu rešili življenje.

Ni pa bil to edini bunker v vasi. Kakor sem slišal, jih je bilo več.

Partizani in vaščani so se vsi čutili kot ena družina. Drug drugemu so zaupali, vse je družila ista bol zaslužnjena naroda, vse je vezala ista težnja po svobodi in boljšem življenju.

Tako ozka povezanost je bila možna le zaradi tega, ker med vaščani ni bilo izdajstva. Okupator je bil vsem skupni sovražnik, tujec in vrinjenec, zaslužnjevalec in nečloveški tiran. Besedica »okupator« je tedaj povedala vse.

Kaj je »okupator«, so Lešani sami čutili na svoji koži. Kmalu po zasedbi so izselili vaščana Joža Kernika z ženo Frančiško in obema sinovoma Jožem in Cirilom. Prgnani so bili v Srbijo in živeli v bližini Mladencev. Šele 1946. leta so se vrnili na svoj dom.

Dokaj bolj tragičen slučaj je zadel družino Pernušovo iz Peračice. Vdovo gospodinjico in vse hčere so Nemci odgnali v neko koncentracijsko taborišče globoko v Nemčiji, odkoder se mati ni več vrnila. Ravno tako je bila odgnana v taborišče ena Kovačevih deklet iz Leš, pa se je po končani vojni vrnila k svojim.

Mnoge gospodinje so pa pobrali, ko je Nemcem že voda v grlo tekla, in jih odgnali v Nemčijo gasit požare, pospravljat ruševine, odkopavat zasute predmete, pokopavat mrličke in opravljat še druga priložnostna dela. Odgnani so bili Ignac Kocjan (Rodar), Jože Valjavec (Kovač), Andrej Meglič (Bezulnekov) in Anton Svab (Tona). Prvi se ni nikdar več srečal z domačimi, ker ga je vzela tujina. Tam je umrl vsled napornega dela.

Več Lešanov je bilo od Nemcev pretepenih in maltretiranih. To je doletelo starega Suštarjevega očka, ki ni nikomur skrivil lasu. To se je primerilo Bvažulčevi materi iz Peračice, ker je njena hči odšla v partizane.

Koliko se je pa pretepalo po zaporih in ljudi mučilo, ne bomo nikdar v celoti vedeli. Iz Leš je bil zaprt v Begunjah Albin Valjaec (Spehovec) in tam tako pretepen, da je komaj ostal pri življenju. Na belogardiščni postojanki v Kovorju pa so bile zaprte 3 dni Kovačica iz Hudega grabna, Neža Svab, tudi od tod in Nemčeva Cila z Brezij. Samo 3 dni so bile tam, pa so imele dovolj.

Pa še hujše stvari so se dogajale. Ljudi so pobijali kakor živino. Tako je Jože Kokalj (Ratinec) iz Vadič bil na pobudo zločlasnega kovorskega župana Ernesta Lukanca v Gobovcih pri Podbrezjah z drugimi vred ustreljen. V Zirovnici je bil ustreljen kot talec Franc Ahčič (Mrdotov) s številnimi drugimi. Radovljica je vzela življenje Janezu Šveglju (Dornikovemu) iz Visoč.

Vsa vaba, vse zastraševanje in ves pritisk Nemcev ni mogel spraviti naših ljudi na stranpot. Vaščani so ostali neupogljivi »Slovenci kremeniti«, kakor poje partizanska pesem. To najlepše spričuje visoko število mladine, ki je šla v partizane. Leše so dale 40 partizanov, 89% udeležba računamo po hišah — Paloviče 18 partizanov 112% udeležba, Hudji graben 4 partizani 50% udeležba, Visoč 3 partizani 37% udeležba, Vadiče 4 partizani 57% udeležba, Perašica 6 partizanov 100% udeležba.

Saj so pa temu primerno tudi žrtve velike — Leše 2 okup. žrtve, 6 partizanov 15%, skupno 8, Paloviči — okup. žrtve, 4 partizani 22%, skupno 4, Visoč 1 okup. žrtev, — partizanov, skupno 1, Vadiče 1 okup. žrtev, 1 partizan 25%, skupno 2, Perašica — okup. žrtev, 1 partizan 17%, skupna 1, Popovo — okup. žrtev, 1 partizan, skupno 1.

Prav je, da je pred leti ZB NOV tudi v Lešah tem žrtvam svetovnega krvopreljita sredi vasi postavila lep in dostojen spomenik. Tako se je hvaležno ljudstvo mrtvim junakom oddolžilo, ko se živim sinovom ni moglo.

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)

II.

V štirih letih gigantske borbe, ki se je valila čez naše kraje, se je tudi na Lešanskem marsikaj zgodilo, kar je vredno otepi pozabi. Nekaj sem pobral iz partizanskega tiska, nekaj pa vzel iz svojega dnevnika, ki sem ga vodil med okupacijo.

Prve dni avgusta 1941. Pod Storžičem se je zadrževala skupina partizanov kranjsko-tržiške čete. Vsled izdajstva so bili od okupatorske vojske obkoljeni in 5. avgusta rano v jutro so padle tu prve žrtve za svobodo.

K sreči se je malo prej pretežni del čete umaknil izpod Storžiča v nameri priti na Jelovico. Premik se je izvršil pod Konjščico, zgor Tržiča, čez Bistriško planino na Dobrčo. Z njimi se je umaknil tudi Srb Milorad Stošić, ki je imel s seboj češko zbrojevko.

Čez noč od 5. na 6. avgust so se partizani zadržali na Bistriški planini. Opozorjeni na nevarnost, so se umaknili višje gori v Kristanovo kočo na Dobrči. Vsled nezadostne pazljivosti so jih tu Nemci presenetili. Partizani so tekli protji Dragi. Tu je bil Stošić ujet, drugi so ušli skozi Podgoro, pod Brezjami, čez most v Otočah na namembno mesto.

Ujetega Srba Milorada Stošiča so nato Nemci v Kranju obesili na javnem prostoru (poročilo Janka Tišlerja-Zaromila).

26. I. 1942 je izšel ukaz, da mora Brezjanska občina oddati za vojsko 60 ali 65 konj. Iz Leš gresta Bajželnov in Rahotov. V koliko oddaja drži, ne vem. (Moj dnevnik).

3. 4. 1942 so Nemci ponoči blokirali ves predel od Tržiča do Begunje. Vse ceste iz Tržiča: na Ljubelj, Pod gorami v Begunje, v Kovor in Podbrezje ter v Trajboh so bile zastražene.

4. 4. 1942 v Lešah in proti Begunjam cel regiment vojaštva. Vse je organizirano proti partizanom. Vojaštvo ima slabo hrano. Korošci pravijo: Mi smo z vami. (Moj dnevnik).

23. 4. 1942 so ponoči neznan ljudje odnesli mnogo predmetov od Petrovčiča in Bajželja.

To noč so se oglasili tudi pri Bohincu na Mlaki iz istega razloga. (Moj dnevnik).

22. 6. 1942 so našli pod Komnom 3 skelete. Ljudje splošno mislijo, da sta vmes Smrekarjeva od Sv. Neže in Murnekov iz Srednje vasi. Prenesli so jih in zagrebli na lešanskem pokopališču (Moj dnevnik).

25. 6. 1942 so ves dan lovili »gošarje« po gozdovih. Patrulja na Leše se je drugo jutro vračala prazna v Tržič.

Septembra 1942 je bil izvršen prehod Stajerske leteske grupe čez Dobravo in most v Otočah, pod Brezjami, skozi Podgoro na Dobrčo, čez Preval pod Begunjščico, mimo Lajba pod Košuto, vzhodno Kladvu v Sele na Koroško, od tam po koroški strani na Stajersko (zemljevid nar. osv. gibanja v Tržiču in okolici).

9. 2. 1944 je III. bat. G. O. priredil v Peračici miting z namenom, da izvabi sovražnika. Civilnemu prebivalstvu je bilo naročeno, naj to javi Nemcem. V Peračico se je nato res odpravila sovražna patrulja iz Brezj, da zaslji ljudi in poizve kaj o partizanih. To patruljo so partizani napadli pod vasjo, ubili 3 sovražnike in zaplenili 1 brzo-strelko, 2 puški, 3 pištole z municijo, 4 bombe in opremo (Gor. partiz. II (1944), str. 39).

20. 6. 1944 je patrulja 2. MSV v jakosti 18 tovarišev med 17. in 18. uro iz zasede napadla nad vasjo Paloviče na cesti Begunje-Tržič dva kamiona z 12 Nemci in belogardisti. Oba kamiona sta se ob napadu prevrnila pod cesto, nakar so ju naši boreci obsuli z bombami. Oba sta zgorela, moštvo je deloma zgorelo, deloma je bilo ubito. Naši so zaplenili vse orožje in nekaj opreme (Gor. part. II 1944, št. 15).

»2. 11. 1944. Morala bi tudi včeraj popoldne na dan Vseh svetih v tovarno. Pa sem raje stavkala in ostala doma. S sestro sva se odpravili, da obiščeva grobove naših hbrabrih partizanov.

Mislila sem si, kako bodo ti reveži zapušteni in pozabljeni. A sva se hudo zmotili.

Pri sv. Neži sva prišli do prvega groba. Vsa gomila je bila eno samo cvetje, deca pa je ravno prižigala lučke. Tudi medve sva opravili svojo dolžnost. Vso pot naprej sva srečavali ljudi, ki so istotako izkazovali čast in ljubezen do svojih dragih padlih bratov. Isto sva doživeli pri drugih grobeh.

Nadaijevanje sledi

Rajstva - smeti - poroke

Stritih Marjeta, šivilja iz Bistrice pri Tržiču, je rodila dečka; Zlobec Jožefa, gospodinja iz Tržiča, je rodila deklico; Kristan Ana, tkalka iz Tržiča, je rodila deklico; Bukovič Božica iz Čačka, gospodinja, je v Lomu pod Storžičem rodila dečka; Keršič Doroteja, delavka iz Tržiča, je rodila dečka.

Srečnim mamicam iskreno čestitam!

SMRTI:

Majerskič Ivana, družinska upokojenka iz Tržiča, stara 83 let; Carman Marijana, gospodinja iz Podljubelja, stara 88 let; Primožič Marija, gospodinja iz Grahovš, stara 60 let; Šile Marija, gospodinjka pomočnica iz Retenj, stara 56 let.

Svojcem naše sozaljel!

POROKE:

Suligoj Maksimilijan, klepar iz Javornika, in Pleteršek Rastislava, prešivalka iz Tržiča; Brovč Emil, gozdni delavec iz Jelendola, in Mali Valentina, delavka iz Gozda; Zibert Rok, strojni tehnik iz Kranja, in Poljanec Valentina, delavka iz Sebenja.

Novoporočencem obilo sreče!

NOVE KNJIGE:

Hippolyte Taine: FILOZOFIJA UMETNOSTI, pl. 600

Jacob Burckhardt: RENESANČNA KULTURA V ITALIJI, pl. 1100

Dante Alighieri: NOVO ŽIVLJENJE, pl. 500

Claude Aveline: JETNIK, broš. 350, pp. 450, pl. 550

V. I. Lenin: MATERIALIZEM IN EMPIRIOKRITICIZEM, pl. 400

Dane Debič: BREZ MILOSTI, broš. 330, pl. 420

Branko Hofman: ZA OBLAKI SO ZVEZDE, ppl. 250

Mato Lovrak: DEČEK KONZUL, ppl. 190

Delo opisuje naše pionirje takoj po osvoboditvi, ko pomagajo pri obnovi porušene domovine.

Boris Pahor: MESTO V ZALIVU, ppl. 400

Roman opisuje tiste čase, ko je kapitularna fašistična Italija in so se vračali slovenski fantje od vojakov ter prestopali k partizanom.

Josip Jurčič: ZBRANO DELO VII, pl. 520, ppl. 435

Janez Trdina: ZBRANO DELO VIII, pl. 600

Anton Flego: SADJARSTVO, kart. 160

Ing. Guido Fajdiga: PRIDELOVANJE KRME NA TRAVNIKI, kart. 160

R. M. Wallsfuth: SOS...LETEČI KROZNIKI, 1.-3. zvezek 20

Karl May: LOV ZA MILIJONI, 3 knjige 2460

PROSNJA

Izgubil sem listino, s svojo legitimacijo, snečkami in majhnim zneskom denarja.

Poštenega najditelja prosim, da jo vrne na naslov:

Anton Kokalj, Leše št. 2.

ŠAH

I. mednarodni moštveni turnir na Bledu

Doslej največji uspeh tržiških šahistov

Z razumevanjem SZDL in Obč. sindikal. sveta smo se nekako dobili potrebna finančna sredstva za udeležbo štiričlanskega moštva na I. mednarodnem moštvenem prvenstvu na Bledu.

Na tem prvenstvu smo dosegli največji uspeh od ustanovitve šahovskega kluba v Tržiču. Od 16 moštev smo v B-skupini zasedli v predtekmovanju drugo mesto, v svoji skupini v finalu pa zopet drugo mesto, tako da smo v končnem plasmanu na 6. mestu od 16 moštev. Med drugimi moštvji, ki smo jih »povozili« na svoji poti, je bilo tudi moštvo Bnenena iz Zahodne Nemčije, katerega smo premagali z 21/2:11/2. (Stefe je premagal Stephana, ostali trije so remizirali).

Vsa moštva so bila razdeljena v dve po moči enakovredni skupini in to po 16 moštev v vsaki. V najmočnejši je zmagalo moštvo Mladosti iz Zagreba pred LUSK (Ljubljanski univerzitetni šahovski klub Olimpija). Čeprav je moštvo gorenjske reprezentance (v A-skupini) gorenjske reprezentance (v A-skupini) v drugi podskupini zasedlo prvo mesto, je vendar razočaralo, saj so bili glavni favoriti turnirja. Moštvo iz Tržiča se z neodločnim rezultatom v zadnjem kolu predtekmovanja sicer ni plasiralo med prva tri najboljša moštva v B-skupini, toda tudi drugo mesto pomeni zelo lep uspeh, saj smo imeli v svoji skupini tudi zmagovalno moštvo iz C-skupine v Portorožu, Savinjana (sedaj Prebold), ter zelo močno moštvo jeseniške Železarne. Rezultati v predtekmovanju:

Tržič : Prebold 21/2 : 11/2

Postaja Jesenice : Tržič 1 : 3

Železarne Jesenice : Tržič 2 : 2

V finalu pa smo doživeli svoji prvi in edini poraz na turnirju in to precej nesrečno, saj smo dve dobljeni partiji fatalno izgubili. Moštvo »Koš« iz Dravograda je z zmago nad nami 31/2 : 1/2 nadmočno zmagalo v naši B-skupini. Tržičani pa smo z zmago nad Bledom 4 : 0 in nad Bremenom z 21/2 : 11/2 sigurno osvojili drugo mesto. Moštvo DPD »Svobode« iz Tržiča so zastopali na prvi deski Stefe, ki je od 6 možnih točk dobil 5, na drugi M. Keršič, ki je dobil 4 točke od 6 možnih, na tretji Brezavšek, ki je osvojil 31/2 točke in na zadnji Rozman, ki je dobil samo 2 točki. V finalu je v B-skupini zasedlo prvo mesto zelo izenačeno moštvo »Železnica« iz Ljubljane.

Zadnji dan, to je za zaključek I. mednarodnega moštvenega turnirja, je bil odigran moštveni brzoturnir. Vsa moštva so bila razdeljena v tri skupine po moči. V A-skupini je moštvo gorenjske reprezentance v postavi Puc, Lešnik, Čuderman, Sicherl popravilo svoj neuspeh v počasni igri ter sigurno zmagalo pred LUSK, v B-skupini je zmagalo moštvo iz Jesenic. V naši skupini pa »Koš« iz Dravograda pred nami. Torej zopet drugo mesto, tokrat med 9 moštvji. Največ točk je nabral Stefe na prvi deski, 7 od 8 možnih, Keršič in Rozman sta osvojila 51/2 točke in Brezavšek 5 točk.

Zanimivo je tudi, da nam je v brzopetni igri uspel revanš nad »Koš« (Dravograd), toda v ostalih dvobojih so nabrali precej več točk kot mi in tako nadmočno osvojili prvo mesto, kljub temu, da smo bili na edino moštvo, ki ni doživelo nobenega poraza. To tekmovanje pomeni vsekakor zelo lep uspeh tržiških šahistov.

Te dni po športnih terenih

AVTOMOTO TEKMOVANJE V PORTOROŽU

1. maja zgodaj zjutraj se je zbrala pred Mehanično delavnico prva skupina, da bi se odpeljala in prisostvovala svetovnemu conskemu prvenstvenemu tekmovanju v speedway vožnji v Crikvenici.

Popoldne pa se je zbrala druga skupina motoristov, dirkačev in izletnikov, članov AMD v Trzinu, da se udeležijo hitrostnih dirk za slovensko prvenstvo v Portorožu.

Ob zvokih trziških pesmi je kamion hitro zapuščal trziško kotlino ter se močno zasneževal vrhove. Ekipa se je ustavila med vožnjo samo dvakrat in to prvič v Postojni, drugič pa na ovinku, kjer se cesta srušča proti Kopru in od koder se je lepo videl v jasni noči močno razsvetljeni Trst.

Prireditelj hitrostnih dirk ADM-Piran je lepo sprejel našo ekipo in priskrbel udobna prenočišča, da se bodo dirkači po dolgi vožnji dobro spočili, ker bo naslednji dan močna konkurenca na dirkah in bo treba biti hladnokrvni, priseben in, kar je glavno, doseči lavorjev venec in se z njim vrniti.

2. maja je bilo sončno in toplo vreme, zato je bil dotok dirkačev-motoristov in ostalih ljubiteljev avtomoto športa v Portorož obilen.

Točno ob 14. uri so se postavili na start prvi dirkači z rdečimi TOMOS motorji. Ropot motorjev je predramil ves okoliš. Med gledalci je bilo opaziti silno razburjenje. Še deset sekund, pet, start, zamah z belo-črno kockasto zastavo. Motorji zabrne in že vozijo po ravnici, dva od njih vodita, štirje pa za njima s silno hitrostjo. Z očmi se jih ne da več razločiti, samo črne pikice se še vidijo; zavoj, ni jih več. Mimo starta so vozili šestkrat. Tako so se postavljale na start solo kategorije vozil od 125 ccm do 500 ccm.

V kategoriji 350 ccm se je navdušeni publiki predstavil tudi trziški motorist Franc Dežman. Vozil je dobro, samo hitrosti ni imel tolikšne kot ostali. Čeprav je dal vse od sebe, je bilo vse zaman.

Enaka usoda je doletela našega tekmovalca Frida Perka v kategoriji vozil 250 ccm, ker stroj ni zmozel večje hitrosti. V kategoriji prikolic se je uvrstil Franc Kurnik s sovozačem Mirkom Hrastom na BMW 750 ccm. Zamah, start! Kot bi ustrelil s topom, je zagrmelo. Kurnik se s sovozačem že bori za prvo

mesto, a zaman, že proti koncu prvega kroga ga prehiti Ličen s prikolico HRD 1000 ccm, s strojem visoke zmogljivosti. Kurnik vozi drugi krog asfaltne ceste in se bori z Ribičem na ostrem zavoju, ki je najnevarnejši ob morski obali Portoroža. Tu se mu je pri treningu zgodila manjša nezgoda in je zaradi ostrega zavoja in pospešene hitrosti zavozil s sovozačem na prikolico v morje, kar pa ni imelo težjih posledic. Kurnik pospeši hitrost, da bi zvozil ostru zavoj, in prehitel vzporednega tekmeča Ribiča, kar se prikolica zaziblje in strese, krmilo zavije v levo, proti morju. Kaj sedaj? Hrast se vrže, ko začuti sunek, v nasprotno stran stran prikolice. Na srečo je zopet zavoj in krmilo se nekako zravna. Kurnik zmanjša hitrost in da prednost Ribiču. Kljub okvari vozila Kurnik in Hrast dalje.

Ko so prevozili tekmovalci s prikolicami 6 krogov ali 36 km dolgo pot, so prispeli vsi srečno na cilj. Kurnik zavije na plato in s Hrastom začeta ogledovati motor. „Vidiš, Hrast, spojka vilič na krmilu se nama je prelomila. Srečna in vesela sva lahko, da sva ostala pri življenju!“, je dejal Kurnik.

Tekme so bile zaključene, ko se je sonce poslavljalo od razigrane živopisane publike.

Pozno v noč so se začeli tekmovalci in ostali zbirati pred vilo „Vesno“, kjer je razdelitev nagrad. Dvorana je bila lepo okrašena. Posebno lepo je bilo videti pogrnjeno mizo in na njej bleščeče pokale.

Kratek nagovor funkcionarjev občinskega ljudskega odbora Pirana, nato je predsednik AMD Piran prebral rezultate današnjih hitrostnih dirk. Ob koncu je spregovoril tov. Franci Globočnik v imenu Avto-moto zveze o vlogi sedanjih dirk, želel v bodoče tekmovalcem obilo sreče pri dirkah in jih povabil na hitrostne gorske dirke na Ljubelj, ki bodo 5. avgusta t. l.

Tudi ostali Trziščani smo se veselili uspeha Kurnika in Hраста, ker sta dosegla lep uspeh in se plasirala na III. mesto in da sta se izognila težji ali smrtni nezgodi. Za nagrado sta Kurnik in Hrast prejela lep pokalček.

Pred odhodom smo še enkrat zapeli trziško pesem, se spravili na kamion in se v pozni noči poslovili od Portoroža.

J. S.

Motorji 350 ccm:

1. Ignacij Markič, Machels, kazenskih točk 50

Motorji 550 ccm:

1. Lovro Česen, Bessa, kazen. točk 20
2. Stane Ribnikar, Norton, kazenskih točk 350

Prikolice:

1. Franc Stritih, DKW 500 ccm, kazenskih točk 10

2. Alojzij Pristavec, DKW, 750 ccm, kazenskih točk 30

3. Franc Kurnik, DKW 500 ccm, kazenskih točk 30

V Bašlju je tov. Kravcar, predsednik športne komisije, pozval odbor AMD, naj šodetuje, ker bodo na tem mestu dirke štirih vozačev, ki so imeli neodločena mesta. Po nagovoru so bile tekme za prvo mesto med tov. Jankom Rozmanom in Milanom Kržnarjem. Vsak izmed njih se je s svojim motorjem zagnal po zeleni strmini Gamsovega raja. Prvo mesto je dosegel Janko Rozman. Na isti način sta se kosala prikoličarja Franc Kurnik in Alojzij Pristavec. Ker je Kurnik zgrešil ena vmesna vrata, je bil po času Pristavec boljše.

Izlet v Bašelj (Gamsov raj) je bil dobro obiskan in so bili ljubitelji avtomoto športa s prevozom in sporedom zadovoljni.

S. J.

NAMIZNI TENIS

Turnir v Križah

V nedeljo, dne 20. maja je bil v Križah namizni teniški turnir. Tekmovanja so se udeležile ekipe: Križe 1 in 2, „Storžič“ z Golnika, „Partizan“ iz Trziča in ekipa iz Skoflje Loke.

Tekmovali so ekipno in posamezno člani, mladinci, pionirji in članice. Tekmovali so v Zadržnem domu v Križah.

V ekipnem tekmovanju članov je za sedla prvo mesto Skoflja Loka v postavi: Čuč Mrežar, Sitar. Drugo in tretje mesto si delita ekipe Križe 1 in Križe 2, zadnje mesto pa je zasedla ekipa „Storžič“ z Golnika.

Pri mladincih so tekmovalce tri ekipe: Prvo mesto so nadmočno dobili mladinci „Partizana“ iz Trziča, drugo, Križe, tretje pa Golnik. Pri pionirjih so bili zopet prvi Trziščani, drugi pa tekmovalci z Golnika.

Pri članih posamezno je zmagal Čuč iz Skoflje Loke, ki je bil za razred boljše od vseh ostalih.

Pri mladincih posamezno pa je bil prvi Meglič („Partizan“, Tržič), ki je tudi pokazal zadovoljivo igro.

Članice so nastopile samo tri. Vrstni red je naslednji: Kavari Andreja (Križe), Ivica Dolenc (Golnik), Metka Kuhar (Križe).

Organizacija tekmovanja je bila zadovoljiva in je potekalo tekmovanje brez kakih incidentov. Žalostno je, da so nastopile samo tri članice, ker jih v resnici mnogo več igra namizni tenis. Bil je to skromen, toda prijazen turnir, tako da so bili vsi članoma vsi zadovoljni. Le čim več takih in podobnih tekmovanj, pa uspeh ne bo izostal!

Janko Strukelj

Spomladanski cross naših motoristov

Delo AMD v Trzinu postaja iz dneva v dan vidnejše. Športna komisija v zadnjem času posebno skrbi, da poleg tehničnega in strokovnega dela daje motoristom tudi teoretično znanje. Uspehi motoristov so se pokazali pri ocenjevalni vožnji, ki je bila 13. maja. Vsak udeleženec si je moral sam izračunati povprečno hitrost.

Dolžina proge je znašala 39 km. Prireditelj je delil vožnjo na tri etape:

I. etapa: Tržič, Pristava, Retnje, Popovičev mlin, Sebenje, Snakovo.

II. etapa: Snakovo, Senično, Golnik, Goriče, Tenetiše, Mlaka.

III. etapa: Naklo, Zejce, Duplje, Zadruga, sebenjsko znamenje, Retnje, Popovičev mlin, Kovor, Bistrice, Tržič.

V III. etapi je bila tudi tajna kontrola in je določila za vsako kategorijo vozil novo povprečno hitrost.

Te vožnje se je udeležilo 26 motoristov in sicer od solo 50 ccm motorjev do prikolice 750 ccm.

Popoldne so se ponovno zbrali tekmovalci v Trzinu, da poščejo točko, ka-

mor bo izveden izlet in kjer bo razglasitev rezultatov za društveno ocenjevalno vožnjo AMB.

Najboljši čas dneva je dosegel tov. Janko Rozman na Puchu 50 ccm, drugi je bil Jože Goričan, Bayer 50 ccm, kazenskih točk 0, tretji je bil Jože Savs, Puch 50 ccm, kazenskih točk 20.

Motorji 98 ccm:

1. Ing. Anton Mali, DKW, kazenskih točk 0

Motorji 125 ccm:

1. Ivan Podrekar, DKW, kazenskih točk 20

2. Bojan Plahuta, Lambreta, kazenskih točk 30

3. Rajko Cankar, Lambreta, kazenskih točk 70

Motorji 200 ccm:

1. Milan Kržnar, Gogo, kazen. točk. 0

2. Vinko Kokalj, DKW, kazen. točk 20

3. Lojze Cvek, DKW, kazen. točk 160

Motorji 250 ccm:

1. Milan Česen, Puch, kazen. točk 20

2. Ferdo Omejc, Puch, kazen. točk 70

3. Franc Dežman, Puch, kazen. točk 100

Novi vozni red na avtobusu

LJUBLJANA — KRANJ — TRŽIČ

Veljaven od 3. junija 1956 dalje

	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2
Ljubljana	odh. 6.00	8.30	11.00	11.45	13.00	13.30	17.00	18.00	19.00	20.00	23.30
Šentvid	6.10	8.40	11.10	11.55	13.10	13.40	17.10	18.10	19.10	20.10	23.40
Medvode	6.20	8.50	11.20	12.05	13.20	13.50	17.20	18.20	19.20	20.20	23.50
Kranj	6.40	9.10	11.40	12.25	13.40	14.10	17.40	18.40	19.40	20.40	0.10
Naklo	6.45	9.15	11.45	12.30	13.45	14.15	17.45	18.45	19.45	20.45	0.15
Križe	7.00	9.30	12.00	12.45	14.00	14.30	18.00	19.00	20.00	21.00	0.30
Tržič	prih. 7.10	9.40	12.10	12.55	14.10	14.40	18.10	19.10	20.10	21.10	0.40

	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2
Tržič	odh. 5.10	6.15	7.15	8.00	9.00	10.15	13.00	13.30	14.30	16.30	18.30	19.30
Križe	5.20	6.25	7.25	8.10	9.10	10.25	13.10	13.40	14.40	16.40	18.40	19.40
Naklo	5.35	6.40	7.40	8.25	9.25	10.40	13.25	13.55	14.55	16.55	18.55	19.55
Kranj	5.45	6.50	7.50	8.35	9.35	10.50	13.35	14.05	15.05	17.05	19.05	20.05
Medvode	6.00	7.05	8.05	8.50	9.50	11.05	13.50	14.20	15.20	17.20	19.20	20.20
Šentvid	6.10	7.15	8.15	9.00	10.00	11.15	14.00	14.30	15.30	17.30	19.30	20.30
Ljubljana	6.20	7.25	8.25	9.10	10.10	11.25	14.10	14.40	15.40	17.40	19.40	20.40

1 = vozi vsak delavnik

2 = vozi samo ob sobotah

Ob nedeljah

7.00	11.00	15.00	18.30	23.00	odh.	Ljubljana	prih. 8.30	10.10	14.10	18.40	20.40
7.10	11.10	15.10	18.40	23.10		Šentvid	8.20	10.00	14.00	18.30	20.30
7.20	11.20	15.20	18.50	23.20		Medvode	8.10	9.50	13.50	18.20	20.20
7.40	11.40	15.40	19.10	23.40		Kranj	7.55	9.35	13.35	18.05	20.05
7.45	11.45	15.45	19.15	23.45		Naklo	7.45	9.25	13.25	17.55	19.55
8.00	12.00	16.00	19.30	24.00		Križe	7.30	9.10	13.10	17.40	19.40
8.10	12.10	16.10	19.40	24.10	prih.	Tržič	odh. 7.20	9.00	13.00	17.30	19.30

Bled - Kranj - Tržič - Ljubelj - Celovec

7.00	odh.	Bled	prih. 22.00
7.45		Kranj	21.15
8.00		Tržič	20.45
9.15		Ljubelj	19.45
10.30	prih.	Celovec	odh. 18.00

Tržič — Poreč

4.00	odh.	Tržič	prih. 22.20
4.30		Kranj	21.50
5.10		Ljubljana	21.10
10.20	prih.	Poreč	odh. 16.00

Vozi vsak četrtek in soboto od 31. V. do 15. IX. 1956.

Vozi od 5. junija do 15. septembra ob nedeljah.

Novi vozni red na železnici

TRŽIČ - KRANJ - LJUBLJANA

Veljaven od 3. junija 1956

	D 2	3	M 3	1	1	2	2	3
Tržič	odh. 4.50	6.08	9.27	12.10	14.45	13.05	15.10	18.10
Kranj	prih. 5.21	6.39	9.54	12.41	15.16	13.36	15.41	18.41
Kranj	odh. 5.32	6.46	10.01	14.19	15.33	14.19	B 15.55	18.57
Ljubljana	prih. 6.32	7.37	10.45	15.10	16.21	15.10	B 16.28	19.55
Ljubljana	odh. 4.30	5.40	7.49	11.52	11.52	14.42		18.58
Kranj	prih. 5.18	6.36	8.38	12.52	12.52	15.51		19.59
Kranj	odh. 5.25	7.10	8.41	14.20	13.15	16.15		20.10
Tržič	prih. 5.57	7.45	9.10	14.55	13.50	16.50		20.45

B = brzi vlak

M = motorni vlak

D = direktni vlak (brez prestopanja v Kranju)

1 = vozi samo ob nedeljah

2 = vozi samo ob delavnikih

3 = vozi vsak dan